

Nr 136.

Av herr **Carlsson, Johan Gustaf**, om skrivelse till Konungen med anhängan om utredning angående inrättande av en svenska statens ångfärjeförbindelse mellan svensk östersjöhamn och Danzig.

Genom de förändringar på Europas karta, som blivit en följd av freden i Versailles, ha de handelspolitiska förhållandena inom vår världsdelen nått en utveckling, som på många punkter blivit helt olika den, man närmast föreställt sig åren innan världskriget. Med uppkomsten av nya stater följer ofta att handeln kommer att gå helt andra vägar än de under lång tid prövade. I Östeuropa, där de politiska omändningarna varit mest genomgripande, äro också de största förändringarne i handelsvägarna att iakttaga.

Detta sammanhänger med återupprättandet av Polen, som med sin stora folkmängd, 27 miljoner invånare, helt visst kommer att bli en betydande faktor att räkna med såväl politiskt som ekonomiskt. Genom sitt läge som övergångsland mellan det industrialiserade Mellaneuropa och det jordbrukande Östeuropa kommer Polen säkerligen att i framtiden — då de ekonomiska och politiska förhållandena österut stabiliserats — att bli stapelplatsen för en livlig handel.

Vad som emellertid särskilt synes vara klart, är att Polens utrikeshandel, i vad den leder över haven, kommer att så gott som uteslutande gå över en punkt, nämligen den fria staden Danzig. Planer ha visserligen varit uppe att skaffa Polen en annan östersjöhamn, men synas ha fått förfalla, och utvecklingen tyder med bestämdhet på att det blir Danzig, som för framtiden kommer att bli den stora infartsporten till det polska väldet.

Av svenske konsulns i Danzig berättelse för år 1921 framgår att Danzigs betydelse som östersjöhamn är i ständigt stigande. 1913 års siffror för in- och utgående fartyg ha väsentligt överskridits redan 1920, och 1921 års sjöfartssiffror, jämförda med 1913 års, visa en stegring av omkring 50 %. I Danzigs hamn inlöpte år 1921 icke mindre än 2,632 fartyg med 1,485,378 netto reg. ton och utlöpte 2,623 fartyg med 1,603,713 netto reg. ton.

Ett flertal nationer äro företrädade bland dem, som idka sjöfart på Danzig; även Sverige har redan tagit en viss del häruti. Det synes mig dock som Sverige med hänsyn till de stora möjligheter, som handeln över Danzig för framtiden bör kunna giva, borde taga ett steg för att redan från början få ett livligt handelsutbyte med Polen samt angränsande delar av de baltiska staterna och Ryssland, och i ett fall som detta vore det värt att överväga, huruvida ej lämpligaste sättet att nå detta mål vore att åvägabringa en ångfärjeförbindelse mellan en svensk östersjöhamn och Danzig. Vilken av de svenska östersjöhamnarna som är att föredraga är svårt att avgöra, och synes mig en eventuell utredning om saken nog kunna ge namnet på den lämpligaste.

På grund av vad jag sålunda anfört hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta, att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning om lämpligheten och möjligheten av en svenska statens ångfärjeförbindelse mellan svensk östersjöhamn och Danzig.

Stockholm den 25 januari 1923.

J. G. Carlsson,
Ystad.